



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 274/2012-37

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 30. januára 2013 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Sergeja Kohuta prerokoval prijatú sťažnosť JUDr. P. Š., B., zastúpeného advokátkou JUDr. H. B., T., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 104/99 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 104/99 v období po rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 148/02-45 z 20. augusta 2003 p o r u š i l základné právo JUDr. P. Š., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. JUDr. P. Š. p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 5 000 € (slovom päťtisíc eur), ktoré je Okresný súd Bratislava IV p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. JUDr. P. Š. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 485,24 € (slovom štyristoosemdesiatpäť eur a dvadsaťštyri centov), ktorú je Okresný súd Bratislava IV povinný vyplatiť na účet jeho advokátky JUDr. H. B., T., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 274/2012-11 z 11. júla 2012 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť JUDr. P. Š. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 104/99 v období po rozhodnutí ústavného súdu č. k. I. ÚS 148/02-45 z 20. augusta 2003 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti vyplynulo najmä, že „(...) Dňa 19. 8. 1999 podal som v tom čase ešte spolu s mojou neb. manželkou JUDr. V. Š. na Okresnom súde Bratislava IV. žalobu proti firme H. s. r. o. o zaplatenie 629.935,- Sk z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré žalovaný získal ako rozdiel medzi prevzatými zálohami a hodnotou skutočne vykonaných a realizovaných prác.

Konanie sa vedie na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 9C104/1999 - teda 12 a pol roka!

Pretože vec nebola prejednávaná bez zbytočných prietahov predložil som Ústavnému súdu SR v r. 2002 sťažnosť na porušenie môjho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a Ústavný súd túto sťažnosť prijal.

Nálezom č. I. ÚS-148/02-45 Ústavný súd SR rozhodol tak, že Okresný súd Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 9C 104/99 porušil právo JUDr. P. Š. a JUDr.

V. Š. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a prikázal Okresnému súdu Bratislava IV, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 9C 104/99 konal.

Súčasne mne a mojej neb. manželke Ústavný súd priznal primerané finančné zadosťučinenie a náhradu trov právneho zastúpenia.

(...) Bez ohľadu na prietahy v konaní vo veci zaplata 30 % zľavy z vadne vykonaných prác a nároku na zaplata 5.000,- Sk, ktorá bola vylúčená na samostatné konanie a následne spojená s hlavnou vecou, z mojej sťažnosti vyplýva, že v konaní, ktoré je vedené pod sp. zn. 9C 104/99 od 5. 4. 2005 (teda nie od podania návrhu) spôsobil mi Okresný súd Bratislava IV prietahy v konaní spolu v rozmedzí 1790 dní, čím porušil moje základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upravené v článku 48 ods. 2 Ústavy SR. (...)

Dňa 22. 9. 2011 som predložil sťažnosť na prietahy v konaní. Predsedníčka Okresného súdu Bratislava IV po prešetrení mojej žiadosti mi listom zo dňa 9. 10. 2011 oznámila, že moja sťažnosť na prietahy v konaní vo veci 9C 104/99 je dôvodná. (...)

Navrhujem, aby Ústavný súd SR po prerokovaní sťažnosti podľa § 25 ods. 1 zák. SNR 38/93 Z. z. moju sťažnosť prijal na ďalšie konanie a aby v konaní vo veci samej vyhovel mojej sťažnosti.

Od Ústavného súdu SR požadujem aj priznanie finančného zadosťučinenia sumou 15.000,- Eur.

Takto uplatnenú sumu finančného zadosťučinenia odôvodňujem tým, právna neistota v ktorej sa nachádzam (od podania žaloby už uplynulo viac ako 12 rokov) mi spôsobila materiálnu i nemateriálnu ujmu.

Materiálna ujma spočíva v tom, že žalovaný odo mňa prevzal zálohu s tým, že vykoná stavebné práce na mojom rodinnom dome, stavebné práce v súlade so zmluvou nerealizoval, svoju lajdácku prácu predčasne ukončil, z môjho domu odišiel, peniaze mi nevrátil, nezúčtoval a využíva ich pre seba.

Moja nemateriálna ujma spočíva v tom, že v súčasnosti mám už viac ako 82 rokov, a veľmi zlý zdravotný stav (vôbec nevidím) a obávam sa, že sa už ani nedožijem svojho práva na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Spôsob vedenia súdneho sporu mi spôsobuje psychickú traumu, ktorá sa s vekom zhoršuje a prehľbuje.

Chcem zdôrazniť, že v danom konkrétnom prípade sa jedná o špecifické a sústavné porušovanie mojich ústavných práv. Neustrannému pozorovateľovi by sa mohlo zdať, že súd vo veci priebežne koná, pretože opakovane v 4 až 6 mesačných lehotách vytyčuje pojednávania. Vytýčenie pojednávania však nie je jedinou podmienkou na naplnenie môjho ústavného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 6 Obč. súd. por., súd je povinný postupovať tak, aby ochrana práv účastníkov konania bola rýchla a účinná. Zákon teda ukladá súdu, aby postupoval bez zbytočných prieťahov, a aby súčasne vykonával úkony, ktoré budú smerovať k doriešeniu veci. Právo na vybavenie veci bez zbytočných prieťahov je súčasťou práva na spravodlivý proces, ktoré je chránené ustanovením článku 48 Ústavy SR ako aj článku 6 Dohovoru.

Toto právo však nie je možné realizovať bez aktívneho prístupu súdu, ktorý musí využívať všetky svoje procesné práva, ale aj povinnosti. Ak má súd zabezpečiť účinnú ochranu práv, musí si každé pojednávanie pripraviť (a nielen vytýčiť) a zamerať sa pri výsluchu na skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pre posúdenie tej, ktorej veci. Ak súd vytyčuje pojednávanie bezúčelne a pred pojednávaním nevyužije napríklad ani ustanovenie § 43 Obč. súd. por., výsledkom je dlhotrvajúci súdny spor, v ktorom nie sú zistené rozhodujúce skutočnosti, napriek tomu, že trvá viac ako 12 rokov. (...)

Napriek tomu, že Ústavný súd SR už v tejto veci jeden raz konštatoval porušenie môjho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, Okresný súd Bratislava IV sa z tohto nálezu nijako nepoučil. Takýto postoj súdu považujem za nemorálny, pretože je mi odopierané právo na spravodlivý proces.

Pretože sa jedná o opakované porušenie môjho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, požadujem aj priznanie finančného zadosťučinenia.

Žiadam tiež, aby mi Ústavný súd SR priznal náhradu trov konania právneho zastúpenia(...)

Na základe vyššie uvedeného navrhujem, aby Ústavný súd SR prijal tento nález:

1. Základné právo JUDr. P. Š. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR postupom Okresného súdu Bratislava IV. v konaní vedenom pod sp. zn. 9C 104/1999 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava IV sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 9C 104/1999 konal bez zbytočných prieťahov.

3. JUDr. P. Š. súd priznáva finančné zadosťučinenie sumou 15.000,- Eur ktoré je Okresný súd Bratislava IV povinný zaplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Kancelárii Ústavného súdu SR sa ukladá zaplatiť trovy právneho zastúpenia JUDr. P. Š. v sume 323,50 Eur na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. H. B.(...) do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou, listom sp. zn. Spr. 3335/12 z 27. augusta 2012 a právna zástupkyňa sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 18. septembra 2012.

2.1 Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení popísala chronológiu úkonov vykonaných súdom a účastníkmi konania v danej veci, zaujala stanovisko k namietaným priet'ahom a pripojila vyjadrenie zákonnej sudkyne. Z vyjadrenia predsedníčky okresného súdu vyplývajú najmä tieto relevantné skutočnosti:

„(...) Na základe prešetrenia veci mám za to, že v období po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 148/02-45 z 20. augusta 2003, t. j. po 9. septembri 2003 tunajší súd vo veci riadne koná. Vzhľadom na celkovú dĺžku konania však musím s poľutovaním konštatovať, že konanie je poznačené priet'ahmi, jedná sa však v rozhodujúcej miere o priet'ahy objektívneho charakteru.

V danom prípade ide o skutkovo zložitú vec, v ktorej je potrebné vykonávať rozsiahle dokazovanie, pričom účastníci stále navrhujú vykonanie ďalších dôkazov (naposledy sťažovateľ na pojednávaní v apríli 2012 navrhoval vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania). Vo veci museli byť postupne ustanovení viacerí znalci.

Správanie sťažovateľa sa tiež podpísalo pod celkovú dĺžku konania, keď tento podáva často do spisu neúplné podania, prípadne zasiela vyjadrenia k veci tesne pred nariadeným termínom pojednávania, bez potrebného počtu rovnopisov (súd musí tieto potom doručovať krátkou cestou protistrane bez časového priestoru na oboznámenie sa s podaniami, tak zo strany súdu ako protistrany). K predĺženiu konania prispela aj skutočnosť, že sťažovateľ niekoľkokrát podal nedôvodnú a neodôvodnenú námietku zaujatosti zákonnej sudkyne.

V dôsledku podaných odvolaní bol spis viackrát predložený Krajskému súdu v Bratislave ako odvolaciemu súdu, kde sa nachádzal v obdobiach:

- od 12. 11. 2003 (č. l. 114) do 12. 1. 2005 - cca 14 mesiacov*
- od 20. 07. 2006 (č. l. 390) do 22. 9. 2006 - cca 2 mesiace*
- od 1. 2. 2008 (č. l. 466) do 28. 5. 2010 - cca 28 mesiacov*
- od 12. 12. 2011 (č. l. 26) do 27. 1. 2012 - cca 1,5 mesiaca.*

Tieto obdobia preto nemožno brať do úvahy pri posudzovaní prietahov v konaní spôsobených tunajších súdom.

Záverom tiež uvádzam, že objektívne prietahy v konaní nemali preukázateľne za následok spôsobenie ujmy sťažovateľovi. Sťažovateľ nijako nepreukázal, že by mu bola priamym následkom porušenia jeho základných práv spôsobená akákoľvek ujma.

S poukazom na vyššie uvedené, navrhujem Ústavnému súdu Slovenskej republiky, aby opätovnú sťažnosť sťažovateľa zo dňa 15. 3. 2012 vo vzťahu k Okresnému súdu Bratislava IV ako nedôvodnú zamietol.

Oznamujem Vám tiež, že súhlasím, aby ústavný súd podľa § 30 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.“

2.2 Z vyjadrenia zákonnej sudkyne z 27. augusta 2012 vyplynuli (okrem chronológie úkonov) tieto relevantné skutočnosti:

„K celej veci považujem za potrebné uviesť, že nie súd, ale navrhovateľ je ten, ktorý svojim extrémne neprimeraným správaním spôsobuje prietahy v súdnom konaní.

V rámci sťažností navrhovateľa som sa opakovane vyjadrovala k jeho nepravdivým tvrdeniam, invektívam, urážaniam a obviňovaniam. Navrhovateľ dokonca žiadal predsedníčku súdu v rámci prípravy nového Rozvrhu práce na rok 2012 pridelenie veci inému sudcovi.

Hoci správanie sa navrhovateľa voči mne a jeho útoky sú krajne nevhodné, nikdy som nenamietala svoju zaujatosť, keď som zákonná sudkyňa v predmetnej veci a mojou povinnosťou je vec právoplatne rozhodnúť. Je prirodzené, že každý sudca má snahu a záujem vec rozhodnúť ihneď potom, ako sa vec rozhodnúť dá. V predmetnej veci však je to navrhovateľ, ktorý namieta všetko a všetkých, aktuálne požaduje nariadenie nového kontrolného dokazovania. Nedovolím si zaťažovať Ústavný súd zbytočnosťami, ale skutočne

len veľmi stručne, aj správanie sa navrhovateľa na ostatnom procesnom úkone - ohliadke nehnuteľnosti konanej dňa 24. 8. 2012 bolo absolútne nevhodné, keď pred vstupom odporcu a jeho právneho zástupcu do domu navrhovateľa, doslovne zabuchol pred nimi dvere a nechcel ich vpustiť do dovnútra. Až na základe môjho naliehania, že odporca a jeho právny zástupca majú právo ohliadky sa zúčastniť, vyjadrovať sa, ich do domu vpustil. Neodpustil si však následne slovné prejavy ako, odporcu nazval starým somárom, jeho právneho zástupcu hajzlom a vagabundom, opakovane ho vyzýval aby z jeho domu vypadol a podobne. Pojednávanie vedie predseda senátu alebo samosudca, a to tak, aby prispelo k spravodlivému rozhodnutiu, aby splnilo výchovný účel a aby prebiehalo dôstojne a nerušene. Robí vhodné opatrenia, aby zabezpečil splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Usmerňovať však niekoho v jeho vlastnom dome nie je jednoduché. Za predpokladu, že by právny zástupca odporcu prestal tolerovať krajne nevhodné sústavné útoky navrhovateľa voči nemu, bola by sa aj ohliadka skončila predčasne a dôkaz by vykonaný nebol.

Záverom preto dávam na úvahu, či je to súd, alebo navrhovateľ, ktorý spôsobuje prieťahy v konaní a len kvôli ktorému vec ešte nie je právoplatne skončená. Ústavnú sťažnosť navrhovateľa považujem len za jeho snahu o získanie peňažného plnenia.“

2.3 Právna zástupkyňa sťažovateľky v reakcii na uvedené vyjadrenie okresného súdu zaujala toto stanovisko:

«(...) V mojej sťažnosti na porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zo dňa 15. 3. 2012 som nesprávne uviedol, že prieťahy v konaní vznikli od 4. 2. 2002 do 12. 4. 2005.

Správne malo byť uvedené (s prihliadnutím na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 148/2002), že prieťahy v konaní vznikli od 7. júla 2003 do 12. 4. 2005, spolu 766 dní (1162 - 396 = 766 dní). (...)

Okresný súd Bratislava IV v horeuvedenom období rozhodol len o nároku na vydanie predbežného opatrenia a vôbec sa nezaoberal s takými úkonmi, ktoré by pripravili podmienky na vydanie rozhodnutia v merite veci, t. j. nariadenie znaleckého dokazovania, napriek tomu, že za týmto účelom odročil už pojednávanie dňa 4. 2. 2002.

Vzhľadom k tomu, že prietahy v konaní v období od 5. 4. 2005 do 1. 2. 2007 nenamietam, stanovisko k vyjadreniu Okresného súdu Bratislava IV, ktoré sa zaoberá týmto obdobím nekomentujem.

Trvám na tom, že súd v období od 2. 2. 2007 do 11. 10. 2007 vo veci nevykonával úkony, ktoré by smerovali k odstráneniu právnej neistoty účastníka konania a k právoplatnému rozhodnutiu veci, pretože bezúčelné vytýčenie pojednávania a výsluch svedka, ktorý sám uviedol, že jeho znalecký posudok je pre občiansko-právne konanie nepoužiteľný, vytýčenie pojednávania a následné odročenie požadovaním dokladov, ktoré sa už v spise nachádzali, nemožno považovať za konanie bez zbytočných prietahov. (...)

Vo svojej sťažnosti namietam, že(...) súd nepostupoval v súlade so(...) zákonnými ustanoveniami a práve porušením(...) zákonných ustanovení nezabezpečil mi právo na spravodlivý proces, čo v konečnom dôsledku znamená aj porušenie môjho ústavného práva zakotveného v článku 48 ods. 2 Ústavy SR.

K prietahom v čase od 12. 11. 2007 do 15. 12. 2007 sa súd nevyjadril a preto predpokladám, že nemá námietky, pretože postupom súdu bol porušený zákon.

Od 15. 12. 2007 do 26. 11. 2010 prietahy Okresného súdu Bratislava IV nenamietam a preto skutočnosti vzťahujúce sa vo vyjadrení okresného súdu k tomuto obdobiu nekomentujem.

Trvám na tom, že v čase od 27. 11. 2010 do 15. 2. 2011 boli postupom súdu (nečinnosťou) spôsobené prietahy v konaní, pretože súd postupoval v rozpore s ustanovením § 1 a § 6 OSP a nezabezpečil mi právo na spravodlivý proces a tým porušil aj ústavný článok 46 a nasledujúce Ústavy SR.

Pokiaľ ide o prietahy v konaní v čase od 15. 3. 2011 do 14. 6. 2011, trvám na mojom stanovisku, ktoré je uvedené v sťažnosti s tým, že súd svojou nečinnosťou spôsobil prietahy -v konaní v trvaní 93 dní.

Pokiaľ ide o námietku prietahov v konaní za obdobie od 22. 9. 2011 do 9. 3. 2012 súd sa nevyjadril ku skutočnostiam, ktoré uvádzam v mojej sťažnosti. Poukazuje len na to, že dňa 2. 11. 2011 sťažovateľ vzniesol námietku zaujatosti sudcu s tým, že spis bol po doplnení predložený odvolaciemu súdu a vrátený 27. 1. 2012.

Okresný súd Bratislava IV sa však nevyjadruje k tomu, či podanie splňalo - alebo nespĺňalo náležitosti námietky zaujatosti a či na ňu súd bol alebo nebol povinný prihliadať,

či túto námietku bol povinný nadriadenému súdu predkladať v súlade s ustanovením § 15a ods. 3/OSP:

Prieťahy v konaní po 9. 3. 2012 som nenamietal, ale vzhľadom k tomu, že v závere svojho vyjadrenia súd na jednej strane s poľutovaním konštatuje, že konanie je poznačené prieťahmi, ale na druhej strane uvádza, že správanie sťažovateľa „sa podpísalo pod celkovú dĺžku konania“, s tým, že ja sťažovateľ som niekoľkokrát podal nedôvodnú a neodôvodnenú námietku zaujatosti sudkyne. Podľa názoru súdu „objektívne prieťahy“ v konaní nemali preukázateľne za následok spôsobenie ujmy a preto navrhuje, aby ústavný súd moju sťažnosť zamietol.

Postup súdu, ktorým boli spôsobené prieťahy v súdnom konaní som vo svojej sťažnosti špecifikoval s poukázaním na jednotlivé zákonné ustanovenia Obč. súd. por., ktoré mali za následok porušenie môjho ústavného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Predsedníčka Okresného súdu Bratislava IV si osvojila tvrdenie zákonnej sudkyne, ktorá moju vec prerokováva, ale nevysporiadala sa s tým, že súd zo zákona na podanie; ktoré nespĺňa námietky zaujatosti neprihliadne a vec nadriadenému súdu nepredkladá.

Takýto prístup súdu považujem za nesprávny a preto zdôrazňujem, že na spravodlivé posúdenie mojej žaloby čakám už 12 rokov. V súčasnosti mám 82 rokov a môj zdravotný stav sa natoľko zhoršil, že takmer nič nevidím. Ak podávam sťažnosti, chcem dosiahnuť, aby bola vec rozhodnutá a aby súd postupoval v súlade s Občianskym súdnym poriadkom, pretože ten mu dá odpoveď na každú situáciu, ktorá v súdnom konaní vznikne.

Sudca má právo vyhovieť alebo zamietnuť návrh na vykonanie dokazovania, prihliadať, alebo neprihliadať na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti zaujatosti, využiť alebo nevyužiť poriadkové opatrenia, pokiaľ účastník neuposlúchne príkaz súdu, alebo ruší poriadok a podobne.

Z horeuvedených skutočností vyplýva, že priebeh konania je vo výlučnej právomoci sudcu, a ak sudca využije svoje zákonné oprávnenia, je ho nemôžem svojím konaním zásadným spôsobom ovplyvňovať.

V úvode mojej sťažnosti som uviedol, že od žalovaného žiadam vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 629,935, Sk t. j. 20.910,- EUR, ktoré predstavuje rozdiel

medzi prevzatými zálohami na vykonané stavebné práce a hodnotou skutočnej realizovaných prác.

Ak som zaplatil viac ako 20.000,- EUR, žalovaný mi za moje peniaze neposkytol adekvátne plnenie a súd nie je schopný vydať viac ako 12 rokov rozhodnutie, považujem tvrdenie súdu o tom, že nebolo preukázané, že mi následkom porušenia mojich základných práv bola spôsobená ujma minimálne za zavádzajúce..

Záverom oznamujem súdu, že súhlasím s tým, aby ústavný súd podľa § 30 ods. 2 zák. 38/1993 Z. z. o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.»

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 9 C 104/99 v období po rozhodnutí ústavného súdu č. k. I. ÚS 148/02-45 z 20. augusta 2003:

Dňa 19. augusta 1999 podal sťažovateľ spolu so svojou, t. č. už nebohrou, manželkou JUDr. V. Š. (ďalej aj „navrhovateľka“, spolu len „navrhovatelia“) na okresnom súde proti spoločnosti H., s. r. o. (ďalej len „odporkyňa“), žalobný návrh na zaplatenie sumy 629 935 Sk z titulu vydania bezdôvodného obohatenia získaného žalovaným ako rozdiel medzi prevzatými zálohami a hodnotou skutočne realizovaných prác.

(...)

Dňa 20. augusta 2003 ústavný súd nálezom č. k. I. ÚS 148/02-45 rozhodol, že základné právo sťažovateľa a jeho nebohej manželky JUDr. V. Š. ako navrhovateľky v 2. rade, na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy bolo postupom okresného súdu v predmetnom konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 104/99 porušené. Zároveň okresnému súde prikázal, aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov

a sťažovateľom priznal finančné zadosťučinenie každému v sume 10 000 Sk a náhradu trov konania.

Dňa 21. augusta 2003 okresný súd návrh na vydanie predbežného opatrenia podaný navrhovateľmi zamietol.

Dňa 18. septembra 2003 navrhovatelia podali odvolanie proti uvedenému uzneseniu.

Dňa 24. októbra 2003 navrhovatelia zaplatili súdny poplatok za podanie odvolania a požiadali okresný súd o pokračovanie v konaní.

Dňa 12. novembra 2003 bol odvolaciemu súdu predložený spis s opravným prostriedkom.

Dňa 5. januára 2005 odvolací súd uznesením potvrdil uznesenie okresného súdu.

Dňa 5. apríla 2005 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré okresný súd odročil na neurčito na účely nariadenia znaleckého dokazovania.

Dňa 12. apríla 2005 okresný súd nariadil znalecké dokazovanie, ktorým poveril znalca z odboru stavebníctva, Ing. J. N. (ďalej len „znalec“), a účastníkom uložil zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania.

Dňa 27. apríla 2005 bol zložený preddavok na trovy dokazovania.

Dňa 28. júla 2005 okresný súd vyzval znalca, aby oznámil, v akom štádiu sa nachádza znalecké dokazovanie.

Dňa 16. augusta 2005 znalec odpovedal na výzvu okresného súdu.

Dňa 28. septembra 2005 navrhovatelia oznámili okresnému súdu, že odporkyňa odmieta poskytnúť znalcovi súčinnosť, ktorú požaduje, a zároveň ho požiadali, aby vo veci urýchlene konal.

Dňa 29. septembra 2005 okresný súd požiadal znalca o urýchlené podanie znaleckého posudku a vrátenie spisu na ďalšie konanie.

Dňa 6. októbra 2005 bol okresnému súdu doručený vypracovaný znalecký posudok.

Dňa 14. októbra 2005 okresný súd zaslal účastníkom konania znalecký posudok na vyjadrenie.

Dňa 3. novembra 2005 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie navrhovateľov k znaleckému posudku.

Dňa 15. novembra 2005 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporkyne k znaleckému posudku.

Dňa 18. novembra 2005 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bola sťažovateľovi uložená poriadková pokuta. Pojednávanie bolo odročené na 17. február 2006.

Dňa 20. decembra 2005 navrhovatelia podali okresnému súdu návrh na doplnenie dokazovania a výsluch svedkov.

Dňa 17. februára 2006 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom súd pripustil rozšírenie rozsudového návrhu o sumu 5 000 Sk a rozšírenie návrhu o priznanie 30 % zľavy z titulu chybné vykonaných prác. Pojednávanie bolo odročené na neurčito.

Dňa 13. júna 2006 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom po vypočutí svedkov navrhovatelia vzniesli námietku zaujatosti proti konajúcej sudkyňi a ktoré bolo následne odročené na neurčito až do rozhodnutia o námietke zaujatosti.

Dňa 22. júna 2006 navrhovatelia predložili okresnému súdu námietku zaujatosti písomne.

Dňa 3. júla 2006 okresný súd vyzval navrhovateľov, aby zaplatili súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti.

Dňa 18. júla 2006 bola predložená námietka zaujatosti odvolaciemu súdu.

Dňa 25. augusta 2006 odvolací súd rozhodol, že zákonná sudkyňa nie je vylúčená z prerokovania a rozhodovania vo veci.

Dňa 1. februára 2007 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 29. marec 2007.

Dňa 31. januára 2007 boli okresnému súdu doručené pripomienky a návrhy navrhovateľov.

Dňa 29. marca 2007 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že okresný súd navrhovateľom uložil predložiť ďalšie písomnosti.

Dňa 10. mája 2007 boli okresnému súdu predložené požadované písomnosti a návrhy navrhovateľov na ďalší priebeh konania.

Dňa 10. októbra 2007 okresný súd rozhodol o priznaní znalečného znalecovi za vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 11. októbra 2007 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bolo vyhlásené dokazovanie za skončené a bol vyhlásený rozsudok, podľa ktorého je odporkyňa povinná zaplatiť navrhovateľom sumu 581 460 Sk so 17,6 % úrokom a trovy konania, vo zvyšku okresný súd návrh zamietol.

Dňa 9. novembra 2007 požiadala sudkyňa o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozsudku.

Dňa 28. decembra 2007 bolo okresnému súdu doručené odvolanie odporkyne proti rozsudku.

Dňa 2. januára 2008 bolo okresnému súdu doručené odvolanie navrhovateľov proti rozsudku.

Dňa 10. januára 2008 okresný súd uložil navrhovateľom a odporkyňi, aby zaplatili súdny poplatok za podanie odvolania.

Dňa 18. januára 2008 navrhovatelia zaplatili súdny poplatok.

Dňa 23. januára 2008 odporkyňa zaplatila súdny poplatok.

Dňa 25. januára 2008 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporkyne k odvolaniu navrhovateľov.

Dňa 30. januára 2008 okresný súd predložil odvolaciemu súdu spis s opravným prostriedkom.

Dňa 10. marca 2008 sa sťažovateľ vyjadril k odvolaniu podanému odporkyňou a zároveň oznámil okresnému súdu, že došlo k úmrtiu navrhovateľky.

Dňa 23. júna 2009 sťažovateľ požiadal odvolací súd o urýchlené nariadenie pojednávania a rozhodnutie o opravnom prostriedku.

Dňa 28. apríla 2010 odvolací súd rozsudok okresného súdu z 11. októbra 2007 v napadnutých častiach zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 28. mája 2010 bol spis aj s uznesením odvolacieho súdu vrátený okresnému súdu.

Dňa 26. augusta 2010 okresný súd uznesením ustanovil znalca z odboru stavebníctva, odvetvia odhad hodnoty nehnuteľností, odhad hodnoty stavebných prác Ing. J. P. na vypracovanie kontrolného znaleckého posudku.

Dňa 27. septembra 2010 okresný súd zaslal spis Ing. J. P. na vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 30. septembra 2010 sa sťažovateľ vyjadril k uzneseniu, ktorým okresný súd nariadil kontrolné znalecké dokazovanie.

Dňa 7. decembra 2010 sťažovateľ požiadal okresný súd, aby urýchlene urgoval podanie znaleckého posudku, keďže lehota na jeho vypracovanie uplynula.

Dňa 16. decembra 2010 Ing. J. P. požiadal okresný súd o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku z dôvodu jeho pracovnej vytáženosti.

Dňa 27. januára 2011 okresný súd požiadal Ing. J. P. o bezodkladné zaslanie vypracovaného posudku.

Dňa 28. januára 2011 sťažovateľ požiadal okresný súd o urýchlené nariadenie termínu pojednávania a rozhodnutia vo veci samej po podaní znaleckého posudku.

Dňa 31. januára 2011 sťažovateľ oznámil okresnému súdu svoje pochybnosti o Ing. J. P., podľa ktorých nie je dostatočne oboznámený s predmetom sporu, a oboznámil okresný súd s doterajším priebehom znaleckého dokazovania.

Dňa 10. februára 2011 sa Ing. J. P. telefonicky ospravedlnil okresnému súdu za nedodržanie lehoty a oznámil, že v priebehu týždňa zašle vyhotovený znalecký posudok.

Dňa 15. februára 2011 Ing. J. P. podal vypracovaný znalecký posudok.

Dňa 16. februára 2011 okresný súd zaslal účastníkom vypracovaný znalecký posudok na vyjadrenie.

Dňa 14. marca 2011 sa sťažovateľ vyjadril k znaleckému posudku s tým, že dodatočne zašle svoje podrobnejšie vyjadrenie k jednotlivým bodom posudku.

Dňa 4. apríla 2011 okresný súd požiadal sťažovateľa o zaslanie vyjadrenia.

Dňa 6. mája 2011 sťažovateľ oznámil okresnému súdu, že k znaleckému posudku sa vyjadrí až na pojednávaní v prítomnosti Ing. J. P.

Dňa 7. júna 2011 odporkyňa sa vyjadrila ku všetkým vypracovaným znaleckým posudkom.

Dňa 14. júna 2011 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo po vypočutí Ing. J. P. odročené na 21. september 2011.

Dňa 8. júla 2011 sa odporkyňa písomne vyjadrila k výsluchu Ing. J. P. a zároveň podala návrhy na vykonanie ďalších dôkazov.

Dňa 12. júla 2011 sa sťažovateľ vyjadril k podaniu odporkyne zo 7. júna 2011.

Dňa 12. júla 2011 okresný súd zaslal odporkyňi vyjadrenie sťažovateľa.

Dňa 19. augusta 2011 sťažovateľ požiadal okresný súd o doplnenie dokazovania, a to výsluch uvedených svedkov.

Dňa 20. septembra 2011 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľa k doterajšiemu znaleckému dokazovaniu a návrhy na ďalší priebeh konania.

Dňa 21. septembra 2011 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo po vypočutí svedkov navrhnutých sťažovateľom uznesením odročené na neurčito.

Dňa 22. septembra 2011 sťažovateľ podal predsedovi okresného súdu sťažnosť na priedahy v konaní.

Dňa 7. októbra 2011 podpredsedníčka okresného súdu odpovedala sťažovateľovi na jeho sťažnosť na priedahy v konaní a konštatovala, že k priedahom došlo.

Dňa 13. októbra 2011 okresný súd nariadil ohliadku rekonštrukcie rodinného domu, na ktorú predvolal právnych zástupcov účastníkov a Ing. J. P.

Dňa 17. októbra 2011 sa sťažovateľ písomne vyjadril k návrhu odporkyne z 8. júla 2011.

Dňa 18. októbra 2011 okresný súd zaslal písomné vyjadrenie sťažovateľa odporkyňi.

Dňa 25. októbra 2011 sťažovateľ požiadal okresný súd o predvolanie účastníkov a ďalších osôb na ohliadku.

Dňa 31. októbra 2011 odporkyňa požiadala okresný súd o predvolanie ďalších osôb na ohliadku.

Dňa 2. novembra 2011 okresný súd oznámil predvolaným osobám, že ruší termín ohliadky.

Dňa 2. novembra 2011 bolo okresnému súdu doručené podanie sťažovateľa, v ktorom sa vyjadril k priedahom v konaní a požiadal o zmenu zákonného sudcu z dôvodu zaujatosti doterajšej zákonnej sudkyne.

Dňa 24. novembra 2011 okresný súd vyzval sťažovateľa, aby oznámil, či jeho podanie z 2. novembra 2011 je vznesenie námietky zaujatosti, a ak áno, aby doplnil chýbajúce náležitosti.

Dňa 9. marca 2012 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 20. apríl 2012 pre účely vypočutia sťažovateľa.

Dňa 16. apríla 2012 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľa s tým, že pre svoj nepriaznivý zdravotný stav možno nebude prítomný na nariadenom pojednávaní.

Dňa 16. apríla 2012 okresný súd zaslal vyjadrenie sťažovateľa odporkyňi.

Dňa 20. apríla 2012 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito pre účely uskutočnenia ohliadky.

Dňa 10. mája 2012 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporkyne k podaniu sťažovateľa.

Dňa 4. júna 2012 okresný súd zaslal sťažovateľovi vyjadrenie odporkyne.

Dňa 2. júla 2012 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľa.

Dňa 11. júla 2012 okresný súd uznesením nariadil ohliadku rekonštrukcie rodinného domu na 24. august 2012.

Dňa 24. augusta 2012 sa uskutočnila ohliadka.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 104/99 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy napriek tomu, že ústavný súd už svojím nálezom č. k. I. ÚS 148/02-45 z 20. augusta 2003 vyslovil porušenie označeného základného práva okresným súdom, ktorému tiež prikázal konať vo veci bez zbytočných prietahov.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov(...)

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

Ešte pred samotným preskúmaním a vyhodnotením posudzovanej veci z pohľadu uvedených kritérií treba poznamenať, že keďže ústavný súd nálezom č. k. I. ÚS 148/02-45 z 20. augusta 2003 už vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 104/99, v danom prípade do úvahy prichádza posudzovanie prípadného ďalšieho porušenia toho základného práva len za časové obdobie od ostatného rozhodnutia ústavného súdu, t. j. od 20. augusta 2003, pričom ústavný súd prihliada aj na celkové trvanie napadnutého konania.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že napadnuté konanie z právneho hľadiska nesignalizuje jeho zložitosť, pretože ide o štandardnú a stabilnú súčasť rozhodovacej činnosti prvostupňových súdov. Avšak v spojení s potrebou vykonania ohliadky na mieste samom a vypracovaním znaleckého posudku na ustálenie skutkového stavu možno konštatovať, že prerokúvaná vec sa do istej miery stala skutkovo (fakticky) zložitou. Doterajší neobyčajne zdĺhavý priebeh napadnutého konania však ústavný súd nemôže pripísať len na vrub faktickej zložitosti prerokovávanej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmanom konaní po rozhodnutí ústavného súdu č. k. I. ÚS 148/02-45 z 20. augusta 2003, ústavný súd nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne

zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v napadnutom konaní k zbytočným priet'ahom. Sťažovateľ neprispel – aj keď zákonná sudkyňa mala výhrady voči jeho správaniu pri ohliadke – v tomto období svojím správaním výrazne k priet'ahom v konaní. Je pravdou, sťažovateľ podal aj námietku zaujatosti, avšak využitie možností daných navrhovateľovi procesnými predpismi (napr. podľa Občianskeho súdneho poriadku) na uplatňovanie a presadzovanie jeho práva v občianskom súdnom konaní spôsobuje síce predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, dôsledkom ktorého sú zbytočné priet'ahy (napr. I. ÚS 31/01).

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v napadnutom konaní a predovšetkým poukazuje na to, že celkové trvanie tohto konania už viac ako 13 rokov je už samo osebe neprimerané, a to napriek tomu, že ústavný súd už viac ako pred deviatimi rokmi svojím nálezom č. k. I. ÚS 148/02-45 z 20. augusta 2003 vyslovil porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a prikázal okresnému súdu konať v danej veci bez priet'ahov.

Ústavný súd konštatuje, že napriek uvedenému okresný súd bol v posudzovanej veci bez akýchkoľvek zákonných dôvodov nečinný, konkrétne v období od 25. augusta 2006 do 1. februára 2007 (šesť mesiacov), od 10. mája 2007 do 10. októbra 2007 (päť mesiacov) a od 28. mája 2010 do 26. augusta 2010 (tri mesiace) a ďalej konal neefektívne aj pri oneskorenom vyhotovovaní znaleckého posudku znalcom Ing. J. P. Uvedená nečinnosť okresného súdu nie je v kontexte viac ako 13 rokov trvania napadnutého konania ničím ospravedlniteľná, pretože počas minimálne viac ako jedného roka súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ ako navrhovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). Uvedené obdobie nečinnosti okresného súdu bez akýchkoľvek zákonných dôvodov treba považovať za zbytočné priet'ahy v konaní, ktoré sú z ústavnoprávneho aspektu netolerovateľné, pretože k uvedenej nečinnosti, a teda k priet'ahom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania sťažovateľa, ale predovšetkým v dôsledku nečinnosti okresného súdu. Obranu predsedníčky súdu, podľa ktorej predmetné priet'ahy boli „objektívneho charakteru“, nebolo možné akceptovať. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že ústavný súd pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, posudzoval

postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec. Preto pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti nemožno prihliadnuť na skutočnosti označované ako objektívne vo vyjadrení predsedníčky okresného súdu. V tejto súvislosti ústavný súd už uviedol (pozri napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 28/01, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté prieťahy, a to len v tom prípade, ak sa na ten účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote. Z vyjadrenia predsedníčky okresného súdu nevyplýva prijatie účinných opatrení. Skutočnosť, že okresný súd mal prípadné personálne problémy, ktoré nedokázal riešiť, nemôže byť pripočítaná na ťarchu účastníka konania a nemá povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil (pozri napr. I. ÚS 156/02).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. Vzhľadom na to, že ústavný súd už svojím nálezom č. k. I. ÚS 148/02-45 z 20. augusta 2003 prikázal okresnému súdu konať v danej veci bez zbytočných prieťahov, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ požadoval priznať finančné zadosťučinenie vo výške 15 000 €, ktoré odôvodňoval najmä tým, že „v súčasnosti mám už viac ako 82 rokov, a veľmi zlý zdravotný stav (vôbec nevidím) a obávam sa, že sa už ani nedožijem svojho práva na vydanie bezdôvodného obohatenia“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti a s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa, najmä na extrémnu dĺžku napadnutého konania považuje za primerané vo výške po 5 000 €. Okrem uvedeného ústavný súd osobitne prihliadol aj na to, že v napadnutom konaní už musel vysloviť porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a už prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov, napriek tomu postup v danej veci nebol organizovaný tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a skončená.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátkou za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia z 5. marca 2012, podanie sťažnosti z 15. marca 2012 a podanie písomného stanoviska k vyjadreniu okresného súdu z 18. septembra 2012). Za tri úkony vykonané v roku 2012 patrí odmena v sume trikrát po 127,16 € a režijný paušál v sume trikrát po 7,63 €, preto trovy právneho zastúpenia pre sťažovateľa predstavujú 404,37 € v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych

služieb v znení neskorších predpisov. K uvedenej sume bolo treba pripočítať 20 % DPH, teda sumu 80,87 €, a preto celkové trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú sumu 485,24 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. januára 2013